

[Continuare din numărul trecut]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 15

HUDSON TAYLOR

Apostolul Chinei Interioare

Apoi, pătrunzând tot mai adânc în interiorul Chinei, el a ajuns să vadă nevoia de 100 de misionari și 50.000 de dolari, necesari pentru extinderea misiunii în provinciile interioare ale Chinei.

Dar nici o societate misionară nu angaja 100 de misionari într-un an. Cu atât mai puțin putea face el așa ceva.

El nu avea rezerve, ci primea fonduri doar ca răspuns la rugăciune.

El trăia prin credință și avea întreținerea celorlalți tot prin credință.

Nevoile erau mari, misionarii erau necesari, dar nu știa cum ar putea să rezolve problema aceasta.

Își dădea seama că nu se putea aștepta ca alții o sută să fie gata pentru o așa consacrare, să trăiască prin credință ca și el.

La fel i se părea o prea mare răspundere ca el să ia asupra lui grija de hrană și îmbrăcăminte a o sută de misionari. În cele din urmă, s-a convins că Dumnezeu poate tot atât de ușor să poarte de grijă pentru o sută ca și pentru unul.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA | CARAȘ – SEVERIN | REȘIȚA | STRADA CASTANILOR | NR. 119 | COD 320 030 | NR. TEL. DAN 0742 061 905

Atunci, a început să se roage stăruitor pentru aceasta. Și Domnul a răspuns rugăciunilor sale.

În anul 1887, s-au prezentat 600 de candidați spre a fi misionari, din care a ales 102 și a primit fonduri în valoare de 55.000 de dolari. Deci, cu 5.000 mai mult decât ceruse el.

E mare lucru să ai îndrăzneala credinței, să aștepti totul de la Dumnezeu !

În aprilie 1874, Hudson a scris : „Ieri balanța la zi a fost de 87 cenți. Domnul împărțește, în aceasta e bucuria și odihna noastră”.

Iar într-o scrisoare spunea : „**Avem 25 cenți, plus toate promisiunile lui Dumnezeu**”.

[Continuarea în numărul următor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „... **darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru**”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

ANUL XII, NR. 557 | 12 IULIE 2026 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Isus le-a vorbit din nou și a zis :
„Eu sunt Lumina lumii ; cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.”
[IOAN 8 : 12]

- Editorial
- Lumini peste veacuri
- Cum pot fi mântuit ?

Editorial. Eroul de la Lissa

„Toate aceste porunci le-am păzit cu grijă din tinerețea mea ; ce-mi mai lipsește ?” (Matei 19 : 20)

În mijlocul valurilor albastre al mării Adriatice, în fața coastei dalmațiene este situată insula austriacă Lissa. Pe țărmul de nor al acesteia se află cel mai bun și mai vast port militar al aceluia ținut.

În timp ce în anul 1866 Prusia lupta cu Austria pe câmpurile de luptă ale Boemiei, austriecii au fost atacați în sud de către italieni.

În 18 iulie 1866, flota italiană a apărut în fața insulei Lissa sub comanda amiralului Persano și a bombardat cu cele douăsprezece cuirasate ale ei fortăreața portului militar. În 20 iulie amiralul voia deja să debarce trupe pentru a lua insula și portul, când la ora zece dimineața și-a făcut apariția flota austriacă sub comanda amiralului Tegetthoff, în ordine de bătaie.

Ea era așezată în trei divizii, din care prima divizie cu 7 cuirasate, în spatele ei era a doua divizie cu 8 vapoare de lemn cu elice și corvete, la urmă a treia divizie cu 8 canoniere și crucișătoare fără escortă.

Persano a oprit operațiunile împotriva insulei Lissa și a pornit în întâmpinarea flotei austriece. Deja la primul atac austriecii și-au croit drum prin linia de șir a cuirasatelor italiene, în spatele celui de-al treilea vapor ; ambele flote s-au amestecat.

O parte a cuirasatelor italiene s-a întors împotriva navei de linie „Kaiser”, a cărei stare a fost foarte primejduită.

Dar pe când vasul italian „Palestro” a izbucnit în flăcări și a sărit în aer, victoria s-a înclinat spre austrieci ; ea a fost decisă prin nava amiral a lui Tegetthoff, „Erzherzog Max”, condusă spre mare de căpitan, baronul von Sterneck.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

„Erzherzog Max” era o fregată cuirasată nouă, abia pusă în funcțiune. Aceasta a lovit în coastă, într-o jumătate de oră, trei cuirasate dușmane.

Două au fost grav avariate ; a treia, nava-amiral italiană „Re d’Italia”, a fost scufundată.

În decurs de câteva minute, mărețul vapor sa scufundat în adânc. Din cei 600 de bărbați ai puternicului echipaj, numai câțiva au fost salvați.

Cu aceasta, lupta a fost încheiată ; flota italiană s-a retras ; cea austriacă, victorioasă, a intrat în portul insulei Lissa.

Sterneck, alături de amiralul Tegetthoff, primul erou al zilei, a fost decorat cu cea mai înaltă decorație ; el a primit ordinul Maria-Theresia.

Mai târziu a devenit urmașul amiralului Tegetthoff iar în această calitate a fost reformatorul flotei austriece.

El a fost un ofițer foarte instruit, în plus cu un caracter filantropic, un bărbat german în cel mai bun sens al cuvântului, căruia i-a fost permis să obțină cele mai înalte succese și onoruri.

El a ținut un jurnal în care, în 14 august 1866, deci trei săptămâni după bătălia de la Lissa, a notat următoarele :

„În sfârșit, am învățat să mă cunosc și convingerea mea nu s-a înșelat - lupta de la Lissa a trecut ; cred că nu poate fi un dispreț mai mare față de moarte, decât am avut eu.

N-a fost nici măcar aceasta ; nu m-am gândit deloc la primejdia care era de jur-împrejurul meu - dedicat în numai sarcinii comandantului, nu știam că mă poate lovi un glonț sau altă nenorocire.

O singură dată m-am gândit, în cazul unei ghiulele care a explodat lângă mine : și dacă ai fi fost lovit ? Acest gând a trezit numai indiferență.

Am manevrat bine, totuși, nu merit ceea ce spun toți oamenii, fiindcă celelalte nave au manevrat rău ; prin lauda care mi se aduce, manevra lor greșită este mușamalizată.

Acum începe vânătoarea după decorații - invidia a izbucnit în flăcări vii ; ce se va spune despre mine timp de un an ?

Dacă ați știi cât de indiferent îmi sunt toate aceste boarfe - dacă ați știi cu câtă plăcere aș da toată această onoare, pentru a câștiga puțină nădejde, credință pentru viitor, dacă aș putea să fiu puțin mai fericit - dacă mi-ar mai fi posibile iluziile ! ...

Odinioară, până de curând, am crezut că armonia mă satisface, dar nici acest sentiment nu există - totul este gol - gol. Ce-mi lipsește ? Mă întreb zadarnic - nu știu - liniștea, pe care n-o pot găsi. -

Oare sunt așa de ambițios, încât să nu mai pot fi niciodată și deloc satisfăcut ?

Și ce altceva sunt toate aceste onoruri de care ai parte, decât fleacuri goale, prostești ! Și eu să fiu fericit ?”

Imaginează-ți-l pe acest erou, cum stă pe puntea lui de comandă, cum lovește un vapor dușman după altul, cum în strigătele de bucurie și de triumf ale echipajului său, vrăjmașa navă-amiral se scufundă în adânc.

Imaginează-ți cum bărbatului brav, loial, i se prinde în piept cea mai înaltă decorație - și apoi citește ce îi încredințează hârtiei tăcute în orele de liniște, ceea ce a devenit cunoscut abia mult timp după moartea lui : adevărul inimii sale.

Aici auzi că el ar da cu plăcere toate onorurile, pentru puțină nădejde și credință pentru viitor, pentru a deveni puțin mai fericit !

[Continuarea pe pagina 3]

[Continuarea de pe pe pagina 2]

Ascultă strigătul sufletului său: „*Totul este gol - gol. - Ce-mi lipsește ? Nu știu. - Liniștea, pe care n-o pot găsi !*”

Asemenea mărturisire, o, sărmanul om - și nimeni nu i-a spus ce-i lipsește ! Nici unul dintre camarazii lui n-a putut să i-o spună. Îi lipsea Isus !

Dar tu, prietene, trebuie să auzi lucrul acesta. Tu nu trebuie să te tângui și să cauți în tăcere : „*Vreau să am puțină credință și nădejde pentru viitor !*”

Isus îți spune : „*Veniți, pentru că acum toate sunt gata !*” (Luca 14 : 17)

Tot ce are inima ta nevoie pentru a fi fericită. O, tu, inimă omenească ce suspini, cunoști tu ceva din apăsarea aceasta ? Poate ai făcut tot ce ai putut, ca să fii bun, loial și nobil, poate ai slujit cu abnegație, poate ai făcut altora bine, unde ai putut. Poate n-ai fost printre calomnatori, căroră nu le pasă dacă surpă prestigiul și bunul nume al celor absenți.

Poate nu faci parte dintre oamenii care merg pe căi murdare în gânduri, vorbe și fapte ; și nici dintre aceia al căror portmoneu este întotdeauna gol, pentru că scopul vieții sunt : desfătarea, cârciuma și distracția. Poate poți, având în vedere îndemnul sincere ale părinților tăi, la o viață ordonată, econoamă, de ascultare și loialitate, să spui cu acel tânăr bogat :

„*Toate aceste porunci le-am păzit cu grijă din tinerețea mea ; ce-mi mai lipsește ?*” Și totuși simți ceea ce a scris amiralul Sterneck : gol – gol !

Simți tu locul gol din inima ta ? Da, dragă prietene **ție îți lipsește Acela după care suspină și dorește sufletul tău : îți lipsește Isus !**

Îți lipsește Mântuitorul, care vrea întâi să-ți arate povara păcatului din viața ta, pe care o porți inconștient, care te desparte de Dumnezeu, fără ca tu să știi,

care-ți îmbracă inima cu acest cenușiu turbure. Uneori, când înfăptuiești ceva, când îți reușește ceva, când dobândești ceva, atunci îți zici :

„Acum vreau să mă bucur. Și apoi ? Când a fost liniște în jurul tău și dacă te-ai fi întrebat :

„**Acum am pace și bucurie ?**” atunci iar a fost cenușiu în jurul tău și ți tine, ca pe mare, când corabia zboară înainte cu o viteză rapidă - dar este departe, pe mare, de jur-împrejur ceață turbure, iar soarele nu vrea să lumineze și cântatul nu se aude.

Când mai târziu îmbătrânești și înveți să cunoști și mai bine oamenii, puterea păcatului din jurul tău și vremelnicia a tot ce ai pe pământ, iar dacă apoi aceasta sau cealaltă se distrug și câte un om pe care l-ai prețuit coboară în groapă și mulți oameni te-au dezamăgit, atunci se face și mai cenușiu și mai turbure, iar acolo jos, în inima ta, răsună tot mai tare și mai serios :

„*O, credință ! O, nădejde ! O, dragoste ! - Unde sunteți ?*”

Înțelege astăzi că inima ta strigă și însetează după Isus !

El îți arată, prin Duhul lui cel Sfânt, păcatul și blestemul păcatului, dar El îți arată și pe Acela care ia vina și blestemul.

Apoi Isus aduce pace inimii tale! El rezolvă problema : „**Ce-mi lipsește ?**”

Atunci inima ta privește în marea de dragoste și de har a lui Dumnezeu, în nădejdea veșnicei Case a Tatălui.

Atunci poți să spui cu adevărul inimii : „**Nu-mi mai lipsește nimic ! Domnul a devenit partea mea pentru totdeauna !**”

[Continuarea în numărul următor I Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* I VI I Georg von Viebahn, BERLIN I 1901 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142]